

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bartholomaei Latomi Adversvs Martinvm Bvcerum, de
controuersijs quibusdam ad religionem pertinentibus,
altera plenaq[ue] Defensio**

Latomus, Bartholomaeus

Coloniae

VD16 ZV 16550

Reverendissimo In Christo Patri Ac domino, Ioanni Ludouico, Archiepiscopo
Treuirensi, sacri Imp. Ro. per Galliam archicancellario, principi Electori, &c.
domino suo colendissimo, Bartholomæus Latomus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-36746

REVERENDIS-
SIMO IN CHRISTO PATRI AC
domino, Ioanni Ludouico, Archiepiscopo Tre-
uirenſi, ſacri Imp. Ro. per Galliam archican-
cellario, principi Electori, &c. domino ſuo
colendiſſimo, Bartholomæus Lato-
mus ſalutem.

VANTAS ad-
uerſum me copi-
as Buccerus in aci-
em coegerit, anti-
ſtes reuerendiſſi-
me, quantaq; vi at-
q; iniuria ſententi-
am meam de reli-
gione, quam ipſe
familiariter a me
efflagitarat, oppu-

gnauerit, minime obſcurę eſſe puto iſs, qui librum
illius nuper contra me æditum legunt. Mihi certe
præter expectationem accidit, vt cum illo in tam
iniquum certamen venirem: non quod noua atq;
inſolēs res ſit, ſtudioſos literatoſq; homines inter
ſe ſcriptis decernere, ſed cum genus literarum ſtu-
diaque ipſa profeſſionum inter nos diuerſa ſint,

* ij cumq;

EPISTOLA

cumq; ego nullam illi iustam oppugnationis causam sciens præbuerim, nunquam futurum esse putavi, ut me non modo hostem sibi deligeret in decertanda causa religionis, quæ non nisi maximis præstantissimisque patronis deferenda erat, sed nomen etiam existimationemq; meam falsis inuidiosisq; criminationibus premere conaretur. Etenim suscepta veritatis reprehensione, quam contra patrum sententiam, contraq; longissimam ecclesiæ consuetudinem ex adumbrata scripturarum auctoritate fulcire nititur, in me perpetua insectatione ita fertur, ut præter alias calumnias apertissimas, quas in me inuidiæ causa obijcit, oppugnationem euangelij, defensorem concubinatorum, impietatis atq; idololatriæ assertorem & constituere me, & verbo interim appellare minime vereatur. Quæ quidem cum atrocissima sint, cumq; falso in me & calumniò se intentata, quid mihi faciendum fuisse censes? nisi ut opposita defensione depellerem iniuriam, causamq; non meam tantum, sed etiam ecclesiæ pro virili mea ita agerem, ut ne victa ab errore veritas, a temeritate religio atq; innocentia expugnata esse viderentur. Equidem semper abhorruerunt ab ijs contentionibus, quæ prolatae in publicum plus offensionis atq; inuidiæ, quam veræ utilitatis apud optimum quencq; habere solent. In hoc

verò

NVNCVPATORIA.

vero certamine detrectando, quæ satis digna excu-
 satio ignauiam meam tueri possit: siue causam ip-
 sam spectes, coniunctam communium pericu-
 lo, siue atrocissimorum criminum obiectionem.
 Enimvero res talis agitur, quæ ad veritatem reli-
 gionis, ad pacem ecclesiasticam, & ad salutem vni-
 uscuiusque pertinet: in qua quod presidij quisque pos-
 sit, nisi in medium conferat, pro desertore merito
 habeatur. Mihi autem nominique meo eiusmodi
 persona imponitur, vt aut refellendum sit impieta-
 tis crimen, aut si taceam, fateri culpam apud aduer-
 sarios videar. Quis igitur defensionem hanc me-
 am improbet: aut quis non iustam potius atque ne-
 cessariam esse confiteatur? Nisi forte quia para-
 tior est aduersarius in hoc campo, gratiaque a-
 pud quam plurimos & autoritate me superat, id-
 circo tacendum mihi fuit: dissimulandaque iniuria,
 quæ hoc ipso non meæ tantum existimationi gra-
 uior, sed etiam ecclesie dei infestior accideret. Non
 enim ignoro hoc dici a multis, nec deesse, qui quasi
 offensi temeritate mea, grauitate ferant hoc certamen
 oblatum esse Buccero, factumque meum impro-
 bent. Quibus ego sane ita respondeo, me neque in-
 genij mei fiducia, neque literarum opinione vlla sus-
 cepisse hanc defensionem, sed causa sola fratrum,
 quam non veram modo atque inuictam, sed etiam

* iij pro-

EPISTOLA

probabilem esse semper iudicavi. Itaque minime
 contempsi aduersarium, sed neq; horruī vnquam,
 Dauidem spectans contra gygantem, cuius ex-
 emplum vtinam imitari possim, rudis contra ve-
 teranum, imbellis contra multarum palmarum
 decertatorem. Etenim meam inopiam nunquam
 dissimulaui, neq; mearum virium aestimatione, vl-
 lisue opibus huc adductus sum, quas scio quam te-
 nues, ac propemodum nullae sint, si cum aduersarij
 copijs conferantur. Quid igitur est? Num idcirco
 patiar me opprimi indefensum? nomenq; meum
 traduci falsa inuidia? Nihil praesidij a labore atque
 industria? nihil ab ecclesiastica auctoritate robo-
 ris atque consilij petam? quae certe aut sola est in
 terris, quae de omni pietate ac religione recte iudi-
 cat, aut si haec non est, non video ad quem portum
 veritatis extra eandem tuto atq; salubriter accedi
 possit. Tibi igitur gratias immortales ago patro-
 ne colendissime, qui studijs meis peperceris in hoc
 opere, tantumq; ocij ab aulicis publicisque negocijs
 mihi concesseris, quantum, si non ad explicandam
 pro dignitate hanc causam, saltem pro conatu ac se-
 dulitate qualitercunq; agendam, satis esse potuit.
 Etenim temporum interualla cum tuis ratiōibus
 partitus sum, vt quicquid aulicis occupationibus
 per indulgentiam tuam decederet, eodem bene-
 ficio

NVNCPATORIA.

ficio tuo in hanc operam impenderem. Quid restat igitur, nisi vt te præsidem quoque atq; patronum huic æditioni nuncupem? te inquam, qui episcopali dignitate præditus catholicam religionem ita amplecteris, vt magnum præsidium ecclesiæ tuæ his periculosissimis temporibus in tua pietate atq; constantia positum esse minime dubitetur. Etenim mens pia, ac veri rectiq; tenax, animus pro religione occumbere etiam paratus, qualem te pijs præstant? qualem pastorem hoc tempore commendant populo? Nemo idoneus est ad pericula, qui facile deijcitur. Tua virtus tanto illustrior apparebit, quanto maioribus tormentis oppugnabitur. Adesto igitur huic quoq; dimicationi meæ, & quantum potes, studio adiuua, vt cum cæteris fortasse rebus in aduersarium steterit oratio mea, tua quoque autoritate munita & prodire in lucem audacius, & contra inimicorum inuidiam consistere minime vereatur. Vale.

Confluentiæ Nonis Decembri-
bus. M. D. XLIII.

